

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma Bvllarii Earvmve Svmmorvm Pontificvm
Constitvtionvm Qvae Ad Commvnem Ecclesiae Vsvm post
volumina Iuris Canonici, vsq[ue] ad Sanctissimum D. N.
D. Pavlvn Papam V. emanarunt**

Quaranta, Stefano

Venetiis, 1619

Munerum largitio Regularibus vtriusque sexus interdicta.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10793

sortem absque lucro eorundem monitum, recipitur, neque speciem mali præferre, nec peccandi incentiū præstare, neq; vilo pacto improbari, quinimo meritorium esse, ac laudari & probari, debere, tale mutuum minime vsurarium putari, licereque illorum pietatem, & misericordiam populis prædicare etiam cum indulgentijs a Sancta Sede Apostolica eam ob causam concessis; Ac deinceps alios etiam similes montes cum Apostolica Sedis approbatione erigi posse. Multo tamen perfectius, multoque sanctius fore si omnino tales montes gratuiti constituerentur, hoc est, si illos erigentes, aliquos census assignarent, quibus si non omni saltem vel media ex parte huiusmodi montium ministrorum soluerentur impensæ, vt ad leuiorem aris soluendi portionem medio hoc, pauperes grauari contingat, ad quos cum huiusmodi census assignatione, pro impensarum supportatione erigendos, Christi fideles maioribus indulgentijs inuitandos esse de cernimus, Omnes autem religiosos, & ecclesiasticas, ac sæculares personas, qui contra præsentis declarationis, & sanctionis formam de cetero prædicare, seu disputare verbo vel scriptis ausi fuerint, excommunicationis lætæ sententiæ penam priuilegio quocunque non obstante incurrere volumus. Non obstantibus, &c. Datum Romæ in publica sessione in Lateranen. Sacrosancta Basilica solenniter celebrata anno incarnationis Dominicæ 1515. quarto nonas Maij Pont. nostri anno tertio.

Nauiar. in Manua. confess. cap. 17. nu. 213 & Ioan. Lup. in repeti. c. nauiganti, commentario. 3. §. 3. de vsuris. fol. 117 & alii hanc constitutionem declarât, & extat tractatus Card. Caiet de Monte Pietatis.

MVNERVM LARGITIO REGVLARIBVS VTRIVSQVE
sexus interdicta.

PRÆTER Summistas sciendum est, quod extat Constitutio S. D. N. D. Clementis VIII. de largitione munerum vtriusque sexus regularibus interdicta publicata Romæ die 2. Iulij 1594. tenoris sequentis.

Religiosa Congregationes, ab insigni sanctitate viris Spiritus Sancti afflatu *Cōgru*
instituta, tantas Ecclesiæ Dei utilitates omni tempore attulerunt, vt ad eas *it tit.*
conseruandas, & instaurandas Romani Pontifices prædecessores nostri, magnâ *de sta-*
iure optimo diligentiam semper adhibuerint. Nam cum ea sit rerum humana- *tu mo-*
rum conditio, & natura, ut etiam quæ optime fundata, & constituta sunt partim *na seu-*
hominum imbecillitate, & ad malum procliuitate, & partim Dæmonis astutia, *regul.*
paulatim deficient, ac nisi cura peruigili sustententur, in deterius prolabantur;
Idcirco Summorum Pontificum vigilantia, magnopere laborauit, vt Regularium
Ordinum disciplina, aut labefactata in pristinam restitueretur, aut salutaribus
Constitutionibus communita, integra atque, incolumis permaneret. Quorum
nos vestigijs pro eodem officii munere insistere, & Pastoralem illorum sollicitudinem
(quantum) diuina adiutrice gratia, cupimus imitari. Quare ne ex muneribus, quæ a pluribus Religiosa vitæ professoribus, ex Christi patrimonio, quibusuis hominibus quauis ex causa sæpe tribuuntur graua incommoda, & mala, etiam boni specie exstant, præcauere studentes; hac nostra perpetuo valitura Constitutione vniuersis, & singulis cuiuscunque ordinis mendicantium, vel

vel non mendicantium bona immobilia, & reditus certos ex indulto Apostolico possidentium, vel non possidentium, seu cuiusvis Congregationis, Societatis, & instituti (non tamen Militiæ) Regularibus personis vtriuslibet sexus omnes, & quamcumque largitionem, & missionem numerum penitus interdiximus. Sub qua prohibitione comprehendendi volumus omnia, & singula Capitula Cōuentus, & Congregationis, tam singulorum Cōuentuum, monasteriorum, Prioratuum, Præpositurarum, Præceptoriatum, domorum, & locorum, quam Prouincialia, aut Generalia cuiuslibet Prouinciæ, siue vniuersi Ordinis Societatis, aut instituti: eorumque vel earum Camerarios, Commissarios, & quoscunque Officiales, & singulares personas: Ipsos etiam Ordinum, Congregationum, & Societatum huiusmodi Superiores quascunque dignitates obtinentes, etiam generales, & Prouinciales, Magistros Ministros, & quocumque nomine Praefectos, nec non Cōuentuum monasteriorum, Prioratuum, Præpositurarum, Præceptoriatum domorum, & locorum quorumcunque Abbates, Priores, Præpositos, Præceptores, etiam maiores Guardianos Ministros, Rectores, atque Abbatissas, & alio quouis titulo Praesidentes, tam ipsis Regularibus, quam Locorum Ordinariis, seu quibusvis Superioribus subiectas vtriuslibet sexus ad vitam, vel ad tempus deputatos: atque, ut nemo vnquam eorum, vel eatum directe, vel indirecte palam vel occulte, tam communi, quam particulari, & proprio nomine, etiam sub quouis Statuti, vel consuetudinis, seu verius corruptelæ, aut alio prætexto, vel quacunque causa nisi in Generali Capitulo, aut alia Generali Congregatione mature discussa vna nimirum cōsensu omnium Superiorumque permissa causa approbata fuerit quicquam tale attentare valeat.

Id autem ita absolute, & generatim veritum intelligatur, ut neque omnino fas sit, quicquam donare, tam ex fructibus, redditibus, & prouentibus, collectis, vel contributionibus, aut oblationibus, siue elemosynis, aut subsidiis certis, vel incertis ordinarijs, seu extraordinarijs, mensæ, seu massæ communis, vel cuiusvis Fabricæ, & Sacristiæ, quorum bona communiter, ut praefertur, administrantur, seu quæ rationibus reddendis sunt obnoxia, quam ex pecunijs, etiam, quæ a singulis quouis modo acquisitæ in commune conferendæ omnino sunt. Nec si per viam voluntariæ contributionis in commune congregentur. Nec si forsitan priuatim, & nominatim cuiuslibet Religiosi a suis Superioribus, vel a proprijs affinitibus, propinquis, familiaribus, amicis, aut beneuolis, vel a pijs Christi fidelibus, etiam elemosynæ, aut charitatis, & illius propriæ personæ intuitu attributæ, seu quoquomodo per quemlibet religiosum suo monasterio, Domui, aut Loco acquisitæ, eique, ut ad libitum de eis disponat per Superiores concessæ fuerint: Præterquam leuiora esculenta, aut peculenta seu ad deuotionem, vel Religionem pertinentia munuscula communi tantum, nunquam vero particulari nomine (vbi Superiori de consensu Cōuentus videbitur) tradenda.

Sed, & huiusmodi missiones munerum ipsis Religiosis vtriuslibet sexus non solum per seuerum etiam per alios, tam directe, quam indirecte prohibitas, declaramus.

Neque vero quispiam ab hac generali prohibitione se excusare valeat, etiam si munera miserit, cuius personæ laicale, vel Ecclesiastica cuiuscumque status, gradus, dignitatis, ordinis, vel conditionis, & quouis non solum mundana, & Ducali, Regia, Imperiali, verum etiam Ecclesiastica, & Pontificali, aut alia maiori, etiam S. R. E. Cardinalatus dignitate fulgenti, etiam proprio loci ordinario, etiam ex causa, & occasione benedictionis, vel susceptionis habitus Regularis,

consu-

confura, aut Professionis monialium, tam sibi subditarum, quam non subditarum, aut ipsi etiam proprio ordinis, vel Congregationis Protectori, Viceprotectori, Generali, vel Prouinciali, aut cuiusvis Monasterii, Prioratus, domus, aut cuiuslibet alterius loci Regularis Superiori, aut alio quocunque officio, munere, aut dignitate fulgenti, vel cuicumque etiam simplici, & particulari Religioso, Ita vt inter ipsos quoque Religiosos (ne praua ambitione impulsis pro consequendis in sua Religione gradibus, & dignitatibus alter alterius gratiam, aut beneuolentiam aucupetur) quacunque largitio, aut donatione munerum (nisi rerum minimarum, de licentia expressa, & in scriptis Superiorum) sit penitus interdicta.

Insuper prohibemus, ne vquam eisdem Regularibus liceat vllas pecunias quoquomodo erogare in alicuius etiam benefactoris, aut Protectoris, vel ordinarii honorem, etiam occasione transitus, vel primi ingressus, aut ad beneficiorum acceptorum memoriam, gratique animi testificationem, seu pro praedictis personis quauis auctoritate, vel dignitate fungentibus honorifice, laute, & opipare excipiendis, seu pro quibusvis conuiujs eisdem, aut cur uis alteri quacunque occasione, vel causa exhibendis, vel pro comestationibus, aut computationibus quibusvis personis, tam eiusdem Ordinis Congregationis, Monasterij, domus aut loci, quam extraneis largiendis, aut pro exhibendis spectaculis etiam p̄i intra Ecclesias, monasteria, & domos sacras, seu pias, vel extra eas, in quibusvis publicis aut priuatis sacris, aut profanis locis, etiam vbi Sanctorum, & Sanctarum vita, aut res pie gesta, etiam in memoriam Passionis Dominicae populis spectanda proponuntur, aut alias in praedictis, siue in quibusvis rebus superuacaneis ad pompam, & ostentationem, aut ad obiectionem, vel paucorum lucrum, & priuata commoda quomodolibet pertinentibus, Nisi re ipsa pro diuino cultu, & veris Christi pauperum indigentis, seruato in hoc charitatis Ordine, & habita necessitate ratione, de consilio, & consensu Superiorum subleuandis, aut alias in relicitis, & per Capitulum Generale, aut Prouinciale non prohibitis, vel taxam ibi forsitan praescriptam non excedentibus sumptus huiusmodi fiant.

Declarantes tamen per haec laudabilem, & Apostolica doctrina sacrisque Canonibus commendatam hospitalitatem praesertim erga pauperes, & peregrinos nequaquam imminui, aut prohiberi. Quinimmo si qui redditus ad id vel ex fundatione, vel ex institutis statutis, aut consuetudinibus aliquorum monasteriorum, ordinum, aut regularium huiusmodi locorum, aut ex testatorum, vel donantium voluntatibus siue alias applicati aut donati sunt eos omnino (vt decet) integre in vsus pios hospitalitatis huiusmodi erogandos esse; & praesertim in monasterijs, seu locis desertis, & ab laicorum aedibus longius remotis; vbi tamen pauperum & vere egenorum ratio in primis habeatur.

Si quos vero ditiores occasiones transitus, siue alias ex deuotionis, aut necessitatis causa eo diuertere contigerit, eos sane deceret Refectorio communi cum Religiosis, mensaque, & fculis communibus, nequaquam a ceteris distinctis contentos esse. Verum omnino ipsi Regulares in hospitibus huiusmodi potentioribus excipiendis ita se gerant, vt eis frugalitas, & paupertas religiosa prorsus eluceat.

Pari etiam ratione districte inhibemus, ne quispiam ex praedictis laicis alias, quam vt superius dictum est, vel Clericus secularis, vel regularis quocunque honore, praereminentia, nobilitate aut excellence etiam S. R. E. Cardinalatus dignitate, praeditus etiam Protector, Viceprotector, loci ordinarius, Praelatus Generalis.

Prouincialis aut monasterij, Domus vel loci cuiuslibet superior, eorumue affines propinqui, familiares, aut ministri vtriuslibet sexus, quicquam contra hanc superius expressam prohibitionem recipiant.

Quod si, vel ab aliquo particulari Religioso, vel a superiore quopiam Generali, Prouinciali, aut alio quocunque officio fungente, aut a Conuentu, Capitulo vel congregatione, siue ab vniuerso ordine, & Religione quicquam receperint; id quod acceperint suum non faciant. Verum ipso facto absque aliqua monitione, Iudicis decreto sententia, aut declaratione ad illius restitutionem omnino in vtroque foro teheantur: adeo vt restitutione ipsa realiter non facta, neque etiam in foro conscientiae absolui possint.

Hanc autem restitutionem fieri volumus non priuatiu ei religioso, qui donauit sed ei Monasterio, Domui, vel alteri loco, de cuius bonis facta est largitio, vel si non de eius bonis datum est in quo idem Religiosus donas professionem emisit, vel si nomine totius Capituli, Conuentus, aut Congregationis, vel vniuersi ordinis, seu Religionis donatio facta exiterit, pariter comuni mensae, aut massae cuius nomine donatum fuerit, accepta munera restituantur: ita vt nec qui donauit, nec Conuentus, Capitulum, Congregatio, ordo, aut Religio, cui restitutio facienda est, illam remittere, & iterum condonare, aut recipientem ab obligatione restituendi eximere, vel vt in pauperes erogat, concedere quoquo modo possit.

Quod si quis ex supradictis Regularibus vtriuslibet sexus cuiuscunq; gradus, ordinis, dignitatis, ac vbi libet locorum existentibus coniunctim, cum ceteris, seu diuisim nostrarum huiusmodi prohibitionum, statutorum, ordinationum, iussuum, decretorum, mandatorum transgressor fuerit: statuimus, vt omnibus, & singulis per eum obtentis dignitatibus, gradibus, muneribus, & officijs eo ipso priuatus, ac ad illa & alia similia, vel dissimilia in futurum obtinenda inhabilis perpetuo, & incapax, ac perpetua infamia & ignominia notatus existat. Et praeterea priuationem vocis actiuae, & passivae absque vlllo Superioris decreto, aut ministerio ipso facto incurrat, nec non vltra huiusmodi poenas, etiam tanquam contra furti, & simonia criminum reum, tam per viam denunciationis, accusationis, aut querelae, quam etiam ex officio procedi, & inquiri, condignisq; supplicijs, affici debeat.

Poenas alijs a iure statutis, ac per alias Constitutiones Apostolicas, aut propria cuiusvis Ordinis Congregationis, monasterij, Domus, aut loci, statuta, vel consuetudines contra personas aliquid praemissorum committentes forsan decretis, & in scriptis, nihilominus in suo robore permanfuris.

Quocirca vniuersis, & singulis modernis, & pro tempore existentibus locorum ordinarijs, eorumque Vicarijs, & Officialibus, nec non quorumcunque Ordinum, Prioratum, Monasteriorum, & Domorum Superioribus, etiam Generalibus, seu Prouincialibus, ceterisque ad quos spectat, per Apostolica scripta mandamus; quatenus ipsi, & eorum singuli, quantum ad eos pertinet, curent omni studio, diligentia, auctoritate, & vigilantia praesentem Constitutionem firmiter, & inuiolate obseruari, & contra inobedientes, vel transgressores condignis poenis animaduerti. Eisdem inobedientes, nec non contradictores quoslibet, & rebelles per opportuna iuris, & facti remedia appellatione postposita compescendo, inuocato etiam ad hoc (si opus fuerit) auxilio brachij secularis.

Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis dictorumque Monasteriorum, Prioratum, Domorum, Locorum, nec non Ordinum,
Congie-

Congregationum, Collegiorum, iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque indultis, & literis Apostolicis quorumcunque tenorum existant, per quæ presentibus non expressa, vel ad verbum non inserta effectus presentis nostræ constitutionis impediri quomodolibet valeat, vel differri, & de quibus quorumque totis tenoribus habenda sit in nostris literis mentio specialis. Quæ omnia quatenus præmissis in aliquo aduersentur, prorsus tollimus, & abrogamus, ceterisque contrarijs quibuscunque.

Volumus autem, vt præsentis literæ in valuis S. Ioan. Lateranen. & Principis Apostolorum de Vrbe Basilicarum, & in Acie campi Floræ publicentur, affixis inibi earum exemplis, & dimissis. Quodque earum exempla, seu illorum compendia in libris quorumcunque Statutorum prædictorum Monasteriorum, Prioratum, Collegiorum, Domorum, Ordinum, & Congregationum (quo ad Moniales, in vernaculum, & vulgarem cuiusque Religionis sermonem) versa) & a loci ordinario, qui id quam primum fieri curet, subscripta inserantur, & saltem quotannis in Capitulis, siue Congregationibus cuiusque earum alta, & intelligibili voce legantur. Et nihilominus post sexaginta dies a die publicationis (vt præfertur) in Romana Curia facienda vnumquemque citra Montes, vltra Montes vero post quatuor menses, perinde ardeat, & afficiat, ac si cuique personaliter intimata, & per eos iurata fuissent.

Quoque, eorum transumptis etiã impressis manu Notarij publici subscriptis & sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ obsignatis eadem prorsus in iudicio, & extra illud vbique adhibeatur, quæ adhiberetur eisdem presentibus, si essent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrorum interdicti, prohibitionis, declarationis, inhibitionis, statuti, mandati, sublationis, abrogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Siquis autem hoc attetare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se noverit incursum. Dat. Romæ in Monte Quirinali. Anno Incarnationis Dominicæ, Millesimo, quingentesimo nonagesimo quarto, Tertio decimo Kal. Iulij Pontificatus Nostri Anno Tertio, pro declaratione eius constitutionis vide Solbum in Compendio priuilegiorum Mendicantium in verbo Dare.

INDVLTIENTIAE.

PRÆTER Summistas sciendum est quod vltra dispositas per sacros canones, & decreta Concilij Trid. sess. 15. in fine in decreto de indulgentijs, & sess. 21. c. finali extat Constitutio Pij V. Reuocatoria indulgentiarum pro quibus consequendis manus adiutrices sunt porrigendæ tenoris sequentis.

Bulla S. D. N. D. Pij Diuina prouidentia Papæ V. Reuocatoria omnium Indulgentiarum, etiam perpetuarum, pro quibus consequendis manus adiutrices sunt porrigendæ, & quæ quæstuari facultatem quomodolibet continent.

Pius Episcopus Seruus Seruorum Dei ad perpetuam Rei memoriam.

ETSI Dominici gregis Saluti semper iatenti, singulis cum humilitate poscentibus ea benigne cōcedere Nos, & Prædecessores nostris studuerint, per quæ

Gg 2 pecca-